

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרָשִׁית בְּשִׁלַּח י"א שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

בני ישראל יוצאים ממצרים, ה' גרם שילכו בדרך ארצה יותר, כדי שאף אחד מהם לא יוכל לחזור למצרים אפלו אם ירצו לחזור, ויחששו להפנס למדבר.

כאשר בני ישראל נסעו ה' הלך לפניהם. במהלך היום, ה' הלך בעמוד ענן גדול, כדי שהם יוכלו לראות לאן ללכת. הענן גם גרם לדרך שתהיה קלה יותר בפניהם, שמר עליהם מסכנות, ונקח את הבגדים שלהם. בלילה, ה' האיר להם את הלילה בעמוד האש.

ביום השלישי, ה' אמר למשה שהם יחזרו כלפי ים סוף, כדי שהמצרים ימותו שם, ואף אחד מבני ישראל לא יחשוב מהם יותר. היות ובני ישראל שבים אחורנית, פרעה יכול לחשב שהם נתקעו במדבר. הוא יתחיל לרדף אחריהם, וה' יעניש אותו ואת המצרים, כדי שכלם יראו שה' הוא האלקים.

למרות שבני ישראל חששו לחזור קרוב למצרים, הם האמינו למשה ועשו מה שה' רצה.

לבנתים, פרעה התחרט על כך שנתן לבני ישראל לצאת. הוא שכנע הרבה מצרים לבוא אתו ולהלחם עמם ולקחת מהם את כל הכסף והזהב חזרה. פרעה לקח את כל הסוסים שנצלו מהמכות, עם יותר מ-600 מרכבות קלות ומהירות, הם התלהבו כל כך, שהם קשטו את המרכבות שלהם בקשטים יקרים.

היה איזה רגע, שבו פרעה הסס האם ללכת או לא, אבל ה' לא הקל עליו לעשות תשובה, והוא החליט להמשיך ולרדף אחרי בני ישראל.

תְּהִלִּים / יום י"א לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס'-ס"ה

בפרק ס"א, דוד המלך מבקש מה' משהו מיוחד: "ימים על ימי מלך תוסיף" – שה' יוסיף ימים לימים של המלך. דוד המלך בקש מה' שהוא יאריך ימים ויחיה חיים ארוכים.

הזהר אומר שכשאדם נולד, ה' מחליט כמה הוא יחיה. אם יש להם זכות מיחדת, ה' יתן להם לחיות אפלו יותר מהזמן שנקבע! וזה בעצם מה שדוד המלך מבקש מה', שתהיה לו הזכות, לחיות חיים ארוכים במיוחד.

היות וכל יהודי הוא כמו מלך (כל ישראל בני מלכים הם), דוד המלך גם מבקש שכל היהודים יאריכו ימים ויחיו חיים ארוכים!

תְּנִיא / לְקוּיֵי אִמְרִים פָּרָק כ' (י"א שְׁבַט שְׁנַה מְעוּבֵרַת)

לְמַדְנוּ עַל הָאֵהָבָה הַחֲזָקָה שְׁקִימַת אֶצֶל בְּלָנוּ, הָאֵהָבָה הַמְסוּתֶרֶת. אֵהָבָה שְׁמַתְעוּרֶרֶת בְּשִׁמְרָגִישִׁים שְׁמִיּוּשָׁהוּ מְנַסָּה לְגֵרָם לָנוּ לֹמֵר אוֹ לְהַתְנַהֵג בְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ לֹא מֵאֲמִינִים בְּה' חֵס וְשָׁלוֹם!

הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקֵן עוֹמֵד לְהִרְאוֹת לָנוּ אִיךָ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעוֹרֵר אֶת הָאֵהָבָה הַמְסוּתֶרֶת, עַל כָּל עֲבָרָה, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה לָנוּ אֶת הַכַּחַשׁ שֶׁלֹּא לְעֵבוֹר עֲבֵרוֹת כָּלְלוּ!

קוֹדֵם, הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקֵן מְסַבֵּיר, שְׁכָל מְצוּהָ קְשׁוּיָה לְאַחַת מִ2 הַדְּבָרוֹת הָרֵאוּנוֹת מִתּוֹךְ עֲשֶׁרֶת הַדְּבָרוֹת. וְשְׁכָל מְצוּהָ בְּעֵצֶם קְשׁוּיָה לְאֲמוּנָה שְׁלָנוּ בְּה'!

(שְׁתֵּי הַדְּבָרוֹת הָרֵאוּנוֹת הֵן: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ", הַמְפָרְשִׁים מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ שְׁכָל מְצוּוֹת עֲשֵׂה, מְגִיעוֹת מִהַדִּיבֵר הַזֶּה.

הַדְּבַר הַשְּׁנַי בְּעֲשֶׁרֶת הַדְּבָרוֹת "לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹקִים אֲחֵרִים" – כָּל מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מְגִיעוֹת מִהַדִּיבֵר הַזֶּה.

זוֹ הַסְּבָה שְׁשִׁמְעֵנוּ רַק אֶת 2 הַדְּבָרוֹת הָרֵאוּנוֹת מִתּוֹךְ עֲשֶׁרֶת הַדְּבָרוֹת מֵאֵת ה', זֶה בְּאֵלוֹ שְׁמַעְנוּ אֶת הַכָּל!

שְׁתֵּי הַדְּבָרוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת עַל אֲמוּנָה בְּה' וְשִׂאִין עוֹד מְלַבְּדוּ. כִּיצַד כָּל מְצוּהָ קְשׁוּיָה לְכַד? הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקֵן יְסַבֵּיר לָנוּ בְּהַמְשֵׁךְ.

אָבֵל קֹדֵם כָּל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד עַל "אֲחֵדוֹת ה'" – כִּיצַד ה' הוּא הַכָּל!

כָּל הָעוֹלָם הוּא בְּעֵצֶם שׁוֹם דְּבַר, אָבֵל ה' עוֹשֶׂה אֶת זֶה לְמַשְׁהוֹ. אִם לֹא ה', כָּל הָעוֹלָם הִיָּה נְעֻלָּם, אָבֵל ה' עֲצָמוּ, לֹא יִהְיֶה בּוֹ שׁוֹם שְׁנַי.

בְּתֵהִלִּים נֶאֱמַר "בְּדַבְּרֵי ה' שְׁמִים נַעֲשׂוּ" – ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּכַח הַדְּבַר שֶׁלוֹ הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקֵן יְסַבֵּיר לָנוּ מִדּוּעַ הַתּוֹרָה מְשַׁתְּמֶשֶׁת בְּמִשְׁלַל שֵׁל "דְּבַר" כְּדֵי לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם. הַסְּבָה הִיא מִכִּיּוֹן שְׁמַלְהָ שְׁאֲדָם מְשַׁתְּמֶשׁ בְּה' כְּדֵי לֹמֵר מְשֵׁהוּ הִיא דְּבַר מִמֶּשׁ פְּעוּט עֵבוֹרוֹ מִכִּיּוֹן שֶׁהוּא יְכוּל לֹמֵר מִלִּיּוֹנֵי מַלְאֲכֵי אֲחֵרוֹת. אָבֵל כְּמוֹכָו, אָדָם יְכוּל לְחַשֵּׁב הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, וּמָה שֶׁהוּא מְרַגֵּשׁ וְיֹדֵעַ (שְׁזֶה הַחֲלָק הָעֵקָרִי שֶׁל הַנִּשְׁמָה) זֶה עוֹד יוֹתֵר מִמָּה שְׁחוֹשֵׁב.

זוֹ הַסְּבָה שְׁמְשַׁתְּמֶשִׁים בְּמִשְׁלַל בְּאֵלוֹ ה' "מְדַבֵּר" כְּדֵי לְהִרְאוֹת לָנוּ שֶׁהַמַּלְאֲכִים שְׁבָהֵם ה' הִשְׁתַּמְשׁ כְּדֵי לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם (וְהִיּוּ רַק 10 פְּעָמִים שֶׁה' אָמַר מְשֵׁהוּ וּבְרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם) זֶה כְּלוּם בְּהִשְׁוֹאָה לַה' עֲצָמוּ.

בְּהַמְשֵׁךְ נִרְאֶה מִדּוּעַ הִדְּיָעָה שֶׁהָעוֹלָם הוּא כֹּה קָטָן בְּיַחַס לַה' עֲצָמוּ תַעֲזֹר לָנוּ לְהַבִּין אִיךָ כָּל מְצוּהָ שְׁאֵנוּ מְקִימִים הִיא כְּמוֹ הַצָּהָרָה שֶׁל אֲמוּנָה בְּה'?

הַיּוֹם יוֹם / י"א שְׁבַט

בְּכָל יוֹם, אֲנַחְנוּ מִתְחִלִּים אֶת יוֹמְנוּ עִם "מוֹדָה אָנִי". אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים עוֹד לְפָנֵי שְׁאֲנַחְנוּ נוֹטְלִים אֶת הַיָּדִים, לְמֵרוֹת שֶׁהַיָּדִים שְׁלָנוּ עֹדִין טְמֵאוֹת!

שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְטַמֵּא אֶת ה' "מוֹדָה אָנִי" שֶׁל הַיְהוּדִי – הִדְּיָעָה שְׁלָנוּ שֶׁה' הוּא הָאֱלֹקִים הִיא כָּל כֹּךְ חֲזָקָה, שֶׁלֹּא מְשַׁנָּה מֵה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים.

הַרְבֵּי הַסְּבִיר, שְׁכָל הָעֵנִין שֶׁל הַחֲסִידוֹת מְבַסֵּס עַל הַיּוֹם יוֹם" הַזֶּה! וְהוֹצִיא אֶת "קוֹנְטְרַס עֵנִינָה שֶׁל תּוֹרַת הַחֲסִידוֹת".

ספר המצוות / מצוות עשה רמ"ה

המצוה היומית, מצוות עשה רמ"ה, היא אותה מצוה כמו אתמול.
קנייה ומכירה של דברים על פי הלכות התורה היא מצוה.

רמב"ם / הלכות זכיה ומתנה פרקים ד', ה', ו'

ברמב"ם היום לומדים על נתינה וקבלה של מתנות על פי ההלכה.

בפרק ד' - הרמב"ם מלמדנו שבדרך כלל יש להסכים לקבל מתנה, אחרת היא אינה שיכת למקבל.
אבל לפעמים אדם אחר יכול להסכים לקבל עבור מקבל המתנה.

בפרק ה' - למדים מה קורה אם שני אנשים רבים על שדה, אחד אומר שהיא נמכרה לו, והשני טוען
שהוא קבל אותה במתנה. זו אחת הסבות למה לא כדאי לתת מתנות בסתר, כדי שלא יהיו מחלוקות
למי הדבר שיהיה.

פרק ו' - כולל את ההלכות על מתנה לבן אדם במשפחה, חלק מההלכות הן בענין המתנות שהחתן
שולח לבלתו.

דרכי החסידות / י"א שבט

אתמול היה יום מאוד מיוחד, י' שבט שהוא יום ההולא של הרבי הקודם ותחלת הנשיאות של הרבי.
אבל היום הוא גם יום מאוד מיוחד. לכל דור יש את העבודה המיוחדת לו. למשל, בתקופת האדמו"ר
הזקן החסידים עבדו קשה על המדות שלהם כדי שיוכלו להיות בינוני. בתקופת הרבי הקודם, היתה
לחסידים מסירות נפש כדי להפיץ יהדות (כמובן שאנו צריכים לעשות את כל הדברים האלה, אבל
ישנו דבר אחד שהוא החשוב ביותר בכל דור).

היום, י"א שבט, הוא היום הראשון שכל היום מקדש לעבודה של הדור שלנו, העבודה שהרבי למד
אותנו. מהי העבודה הזו? לכל אחד ואחת יש את השליחות להפיץ יהדות וחסידות לעצמם ולכל מי
שסביבם ולהתכוון לגאולה.

מספר חדשים אחרי שהרבי קבל את הנשיאות, לפני י"א ניסן, הרבי אמר שהוא ילך לאהל. כל אחד
שמוכן ברצינות להקדיש את עצמו לשליחות שהרבי יתן לו, שיכתב את שמו על דף והרבי יקח אותו
לאהל. הם לא יצטרכו למסור את נפשם (חס ושלום) עבור זה, אולם זה דבר רציני. בי"א שבט, אנו
מקדישים את עצמנו למלא את השליחות של הרבי!

מענין לציין, שקבוצת השלוחים שנשלחה לארץ ישראל בשנת תשל"ו, נשלחה ביום י"א שבט לפני
למעלה מארבעים שנה.

תפלה / שומע תפלה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

באמצע ברכות שמונה עשרה, מבקשים מה' את צרכינו. הברכה האחרונה מסדרת הברכות הזו היא
"שומע תפלה". ראשית מבקשים מה' להביא לנו את הגאולה הפרטית שתקח מאתנו את כל הדברים
המונעים מאתנו לקיים את רצונו של ה'.

מבקשים מה' שכל בריא, לרצות להתנהג כפי שה' מראה לנו בתורה, באופן שביא לנו ברכות

משמים של בריאות, פרנסה ונחת.

בהמשך מבקשים מה' גאולה עבור כל עם ישראל. מבקשים מה' שיחזיר אותנו לארץ ישראל, לכוון
מחדש את הסנהדרין, לבנות את ירושלים, ולהביא את משיח.

בעת מבקשים מה' לשמוע לקול תפלתנו.

בשלחן ערוך ובספרים נוספים לומדים שזהו המקום לבקש מה' בקשות אישיות מפרטות לדברים
שאנו זקוקים לה'. באשר מבקשים מה' את הבקשות המפרטות אנו מוכיחים שיודעים ממי לבקש
באשר זקוקים למשהו.

קודם מבקשים מה' ורק אחר כך משתמשים בכחות שה' נתן לנו לעשות כלי כדי להוריד למטה את
ברכת ה'.

גאולה ומשיח / תחית המתים

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

אחרי ההסתלקות של הרבי הרי"צ הרבי דבר על האמונה שלנו בתחית המתים. הרבי אמר שעוד
מעט יקום "הקיצו ורננו שכני עפר" שהרבי הרי"צ יזכה לתחית המתים ויוציא את היהודים מהגלות.
אנשים שאלו את הרבי האם זה לא סדר שגוי? נאמר בספרים שקודם כל משיח יבוא ואחר כך תהיה
תחית המתים.

הרבי ענה שבאופן כללי זה אכן נכון. אולם הנה הסדר שבו יתרחשו הדברים:

1. ביאת המשיח
2. בנית בית המקדש
3. קבוצ גלויות לארץ ישראל
4. תחית המתים - כל היהודים שנפטרו יקומו לתחיה.

אולם יש צדיקים שתהיה להם תחית המתים קודם. כך יוכל הרבי הרי"צ להיות בתחית המתים
קודם ואז להוציא את היהודים מהגלות.
(ראה לקוטי שיחות חלק ב' עמוד 517)